T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 522
KARAR NO : 2014 / 560
KARAR TR : 5.5.2014

ÖZET : Ankara Büyükşehir Belediyesi Eğitim ve Kültür Dairesi Başkanlığı tarafından düzenlenen BELMEK kurslarında, imzaladığı taahhütnameye istinaden Usta Eğiticisi olarak geçici görevli statüde çalışmakta iken emeklilik nedeniyle iş akdi feshedilen davacının, eksik yapıldığını iddia ettiği kıdem tazminatı, eksik ödenen ücret, ücretli izin alacağı ve ilave tediye alacağının ödenmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : F.E.
Vekilleri : Av.T.T, Av.B.K., Av. H.B., Av.B.E.
Davalı : Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. Ö.E.

O L A Y :Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen meslek edindirme kurslarında 01.11.1987 tarihinde usta eğitici olarak göreve başladığını, bu görevinin kurs dönem sonu olan 18.05.1994 tarihinde sona erdiğini; 01.11.1994 tarihinden itibaren de, Ankara Büyükşehir Belediyesi Eğitim ve Kültür Dairesi Başkanlığı tarafından Eylül ayı başından Haziran Ayı Sonuna dek süre için düzenlediği BELMEK kurslarında Usta Eğiticisi olarak görev aldığını; kurumca kendisine yaşlılık aylığı bağlanması mümkün olduğundan tahsis talebinde bulunduğunu; işten ayrılma belgesini Belediyeden alarak SGK.na verdiğini; 26.07.2012 tarihi itibarıyla emeklilik nedeniyle iş akdini feshettiğini ve kurumca kendisine 2205813865 tahsis numarası ile yaşlılık aylığı bağlandığını; davalı belediyede işe başlamasından itibaren müvekkiline "taahhütname" başlıklı evrak imzalatıldığını; bu belgede, Devlet Memurları Kanununun 176. maddesinde düzenlenen ders ücreti karşılığı çalışacağı, çalışacağı süre boyunca ücret ödeneceği, verdiği aylık ders ücretinin 7,5'a bölünerek bulunacak gün sayısının sigortalı primine esas gün sayılacağı kayıtlarının bulunduğunu; imzalatılan bu evrakın (4) nolu Maddesinde, çalıştığı sürece aylık ücretinin 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 'Ders Görevi" Madde 176 gereğince Ek ders ücreti olarak hesaplanacağını; (6.) Maddesinde ise Normal çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde yapacağı çalışmalar karşılığında herhangi bir ücret ödenmeyeceği yolunda kayıtlar bulunduğunu; SSK web sitesindeki ücretleri ile kıyaslama yapıldığında ücret ödemelerinin eksik kuruşlandırıldığının görüldüğünü; bütün aylar aylık ücretlerinin eksik ödenmiş olduğunu; çalışmalarının, önceleri haftanın 5 günü, devlet memurlarının çalışma saatlerine uyumlu olarak 08,30-17,00 saatleri olduğunu, son dört yılda ise haftanın 6 günü aynı saatler arası çalıştığını; temmuz ve ağustos aylarında da müvekkilinin kesintisiz olarak çalıştığını ancak hafta tatili günleri için herhangi bir ödeme yapılmadığını; prim bildirimlerinin de 2008 yılı sonuna dek, günlük 7.5 ders saatine göre ayda 20-27 gibi gün olarak bildirildiğini; 1475 sayılı İş Kanunu ve 3945 sayılı kanunun 7. maddesi uyarınca, çalışanlara hafta tatili günlerinde çalışılmadan ücret ödenmesi öngörüldüğü gibi çalışılmayan Resmi ve Dini tatil günlerinde de çalışmadığı halde ücret ödenmesi zorunluluğu bulunduğu halde, müvekkiline bu günler için herhangi bir ödeme yapılmadığını; bu biçimde, çalışma dönemi boyunca ücret ödemelerinin eksik yapıldığını; sürekli yenilenen iş sözleşmeleri ile fiili çalışması 14 tam yılı aştığı halde, kendisine kullandırılması gereken yıllık ücretli izin haklarının da (son iki yıl hariç) kullandırılmadığını; 6772 sayılı Devlet ve Ona Bağlı Müesseselerde Çalışan İşçilere İlave Tediye Yapılması Hakkındaki Kanun'un 1. maddesi uyarınca, belirtilen işyerlerinde çalışan işçilere ücret sistemleri ne olursa olsun her yıl için birer aylık ücret tutarında ilave tediye ücreti ödeneceğinin belirtildiğini; aynı yasanın 3. maddesinde de bu işyerlerinde çalışan "işçilere mezkur maddeler gereğince yapılan tediyelerden ayrı olarak her yıl için bir aylık istihkakları" tutarında ödeme de yapılacağının hükme bağlandığını; böylece, bu işyerlerinde çalışan işçilere yılda iki aylık ücretleri tutarında "ilave tediye" yapılması emredici düzenlemesine rağmen davacı ve işyerinde çalışan diğer usta öğreticilere bu ödemelerin yapılmadığını; 1475 Sayılı İş Kanunu'nun 14. Maddesi (5.) bendinin (4) nolu fıkrasında kıdem tazminatı ödeneceği hususuna yer verildiğini; hizmet akdi bu hizmetlerinin birleştirilmesi suretiyle sona eren davacının kıdem tazminatının iki ayrı kamu kurumunda geçen hizmetlerinin birleştirilmesi suretiyle ortaya çıkacak süre esas alınarak hesaplanıp ödettirilmesi gerektiğini ifade ederek; müvekkilinin talepte haklı olduğu alacak miktarının tespiti ile; fazlaya ilişkin ve başkaca talep hakları saklı tutularak; 100,00 TL kıdem tazminatı, 25.000,00 TL. eksik ödenen ücret,

100,00 TL ücretli izin alacağı, 6.800,00TL ilave tediye alacağı olmak üzere Toplam 32.000,00 TL alacağın, kıdem tazminatı, eksik ödenen ücret alacağının en yüksek banka mevduat, ücretli izin alacağı, ilave tediye alacağının adi kanuni faizi ile birlikte tahsili; hüküm altına alınacak alacaklarına kıdem tazminatına akdin feshi, eksik ödenen ücret alacağı, ilave tediye ve ücretli izin alacağına dava tarihinden itibaren faiz yürütülmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 4. İŞ MAHKEMESİ: 01.03.2013 gün ve E:2012/1016, K:2013/292 sayı ile özetle; "… 4857 sayılı İş Kanunu'nun 1.maddesinin 2. fıkrası ve 4. maddesinde belirtilen ayrık durumlar dışında kalan bütün işyerlerinde, işverenler ile işveren vekillerine ve çalışma şekline bakılmaksızın işçilere bu Kanun'un uygulanacağı belirtilmiştir.(…)

Uyuşmazlığın normatif dayanağını oluşturan; 657 sayılı yasanın 89. maddesindeki düzenlemeye göre; " Her derecedeki eğitim ve öğretim kurumlan ile Üniversite ve Akademi (Askeri Akademiler dahil), okul, kurs veya yaygın eğitim yapan kurumlarda ve benzeri kuruluşlarda öğretmen veya öğretim üyesi bulunmaması halinde öğretmenlere, öğretim üyelerine veya diğer memurlara veyahut açıktan atanacaklara ücret ile ek ders görevi verilebilir.

Ücretle okutulacak ders saatlerinin sayısı, ders görevi alacakların nitelikleri ve diğer hususlar ilgili Bakanlığın teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tespit olunur."

Anılan yasanın 176. maddesinde; " Bu Kanunun 89 uncu maddesine göre kendilerine ders görevi verilenlere, ders saati başına gündüz öğretimi için 140, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında yarıyıl ve yaz tatillerinde, cumartesi ve pazar günleri ile saat 18.00'den sonra başlayan öğretim faaliyetleri için 150 gösterge rakamının bu Kanuna göre belirlenen aylık katsayısı ile çarpımından oluşan miktar üzerinden ek ders ücreti ödenir.

Bu ücretler, özel eğitime muhtaç öğrencilerin eğitim ve öğretim gördüğü kurumlarda görevli öğretmen ve yöneticiler ile bu öğrencilere yönelik olarak açılan özel sınıf öğretmenlerine ve cezaevlerinde görevli öğretmenlere % 25 fazlasıyla ödenir.

Bu madde kapsamında ücretle ders vermek üzere yükseköğretim kurumlarından görevlendirilen öğretim elemanlarına 2914 sayılı Kanun hükümlerine göre ek ders ücreti ödenir.

Konferans ücreti her yıl bütçe kanunlarında gösterilir." hükmünü içermektedir.

5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunun Büyükşehir Belediyesinin Görev, Yetki Ve Sorumluluklarını düzenleyen 7/ v) maddesinde "…meslek ve beceri kazandırma kursları açmak, işletmek veya işlettirmek, bu hizmetleri yürütürken üniversiteler, yüksek okullar, meslek liseleri, kamu kuruluşları ve sivil toplum örgütleri ile işbirliği yapmak." Düzenlemesi yer almaktadır.(…)

Netice itibarıyla yukarıda belirtilen 657 sayılı yasanın 89 ve 176 maddeleri ve Yargıtay'ın usta öğreticiler konusunda verdiği ilkesel kararlar bir değerlendirmeye tabi tutulduğunda davacının statü hukukuna tabi olduğu, uyuşmazlığın çözüm yerinin idari yargı olduğu sonuç ve kanaati ile yargı yolun caiz olmaması nedeniyle davanın reddine karar vermek gerekmiştir." demek suretiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiştir.

İş bu karara yapılan temyiz başvurusu üzerine Yargıtay 22. Hukuk Dairesi, 27.05.2013 gün ve E:2013/10940, K:2013/12403 karar sayılı ilamı ile hükmün onanmasına karar vermiştir.

Bu karara karşı yapılan karar düzeltme istemine ilişkin Yargıtay 22. Hukuk Dairesi 01.10.2013 gün ve E:2013/23237, K:2013/20508 sayılı ilamı ile karar düzeltme isteminin reddine karar vermiş ve karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez; müvekkilinin Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde istihdam edilmesinin "statü hukukuna tabi olduğu" yolunda Ankara 4. İş Mahkemesi'nin hukuki nitelemesinin Mahkemelerince de uygun görülmesi halinde, müvekkilinin davalı belediyede ne surette ve hangi statüde istihdam edildiği takdir ve tespitine ve bu belirlemeye göre talep etmekte haklı olduğu ve ödenmeyen alacaklarının neler ve ne miktarda olduğunun tam olarak tespiti ile fazlasını isteme hakları saklı tutularak; toplam 110.226,06 TL alacağın, kanuni faizi ile birlikte davalıdan alınarak müvekkiline verilmesi; ödettirilecek alacaklarına, ihtarname ile davalı belediyeye başvuru tarihleri olan 2012 tarihinden itibaren faiz yürütülmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 7.İDARE MAHKEMESİ; 21.2.2014 gün ve E:2013/1103 sayı ile, 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar..." denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümlerinin 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmış olduğu; 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişinin sigortalı olarak tanımlandığı; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verildiği; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların İş Mahkemelerinde görüleceği hükmünün yer aldığı; öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında, kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiş olduğu; diğer taraftan; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş

Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A)(Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B)işçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkansızlıklar dolayısiyle iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." hükmünün yer aldığı; dosyanın incelenmesinden; davacının, davalı idareye verdiği ve tek taraflı olarak imzaladığı bir taahütnameye istinaden, Ankara Büyükşehir Belediyesi Eğitim ve Kültür Dairesi Başkanlığı bünyesinde düzenlenen Meslek Edindirme Kurslarında usta eğitici sıfatıyla çalıştığı; 26.07.2012 tarihi itibariyle emeklilik nedeniyle iş akdini feshetmesinin ardından kıdem tazminatı, ücret, eksik ödenen ücret, ücretli izin ve ilave tediye alacaklarına ilişkin, toplam 110.226,06 TL tazminatın davalı idareye başvuru tarihinden itibaren faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığının anlaşıldığı; olayda; davacının; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda tanımlanan şekliyle, memur, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçi kapsamında bulunmadığı; idareye verdiği bir taahhütnameye istinaden, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu; taahhütnamede, ek ders ücretinin hesaplanmasında 657 sayılı Kanununun 176. maddesinden esinlenmiş olunmasının, davacının kamu personeli statüsünde değerlendirilmesi için yeterli olamayacağı gibi, taahhütnameyi de idari sözleşme haline getirmeyeceği; dolayısıyla, taahhütnameyle kurulan ilişkinin, daha ziyade Türk Borçlar Kanununda tanımını bulan hizmet sözleşmesi niteliğinde olduğunun kabulünde zorunluluk bulunduğu; buna göre; davacının statüsü dikkate alındığında ve iş mevzuatından kaynaklanan talepleri gözetildiğinde; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmış olduğu; nitekim; Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümünün 30.09.2013 tarih ve E:2013/851, K.2013/ 1277 sayılı kararının da bu yönde bulunduğu gerekçesiyle; Mahkemelerinin görevsizliğine, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 19.maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için iş bu dosya ile birlikte Ankara 4. İş Mahkemesinin E:2012/1016 esas sayısına kayıtlı dava dosyasının mahkemesinden istenerek teminin ardından dosyaların Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇEUyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 5.5.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27.maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı yasa'nın 19.maddesinde öngörülen biçimde görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı dosyasının, son görevsizlik kararını veren mahkemece, adli yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen meslek edindirme kurslarında 01.11.1987 tarihinde usta eğitici olarak göreve başlayan ve bu görevini 18.05.1994 tarihine kadar sürdüren; daha sonra 01.11.1994 tarihinden itibaren de Ankara Büyükşehir Belediyesi Eğitim ve Kültür Dairesi Başkanlığı tarafından düzenlenen BELMEK kurslarında, imzaladığı taahhütnameye istinaden Usta Öğretici olarak çalışmakta iken emeklilik nedeniyle iş akdi feshedilen davacının, eksik yapıldığını iddia ettiği kıdem tazminatı, eksik ödenen ücret, ücretli izin alacağı ve ilave tediye alacağının faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır.

506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 2. Maddesinde "Bir hizmet akdine dayanarak bir veya birkaç işveren tarafından çalıştırılanlar bu kanuna göre sigortalı sayılırlar…" denilmiş, aynı Yasanın "Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" Başlıklı 134. maddesinde, "Bu kanunun uygulanmasından doğan uyuşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiş; 506 sayılı yasa hükümleri 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır. 5510 sayılı Kanunun 3.maddesinde; kısa ve/veya uzun vadeli sigorta kolları bakımından adına prim ödenmesi gereken veya kendi adına prim ödemesi gereken kişi sigortalı olarak tanımlanmış; 79.madde ile başlayan Dördüncü Kısmında, primlere ilişkin hükümlere yer verilmiş; 101. maddesinde "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür" denilmiştir.

Öte yandan, 4857 sayılı İş Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amacının, işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemek olduğu belirtilmiş; aynı zamanda, bakılan davanın da konusunu oluşturan "İş

Sözleşmesi, Türleri ve Feshi" hususuna Kanunun 8.maddesi ve devamında; kıdem tazminatı, ücretli izin, bildirim süresinden kaynaklanan yükümlülük ve haklara ilişkin hususlara ise, Kanunun değişik maddelerinde yer verilmiştir.

Diğer taraftan;5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur.

Bu mahkemeler:

A) (Mülga: 18/10/2012-6356/81 md.)

B) İşçi Sigortaları Kurumu ile sigortalılar veya yerine kaim olan hak sahipleri arasındaki uyuşmazlıklardan doğan itiraz ve davalara da bakarlar.

İş mahkemesi kurulmamış olan yerlerdeki bu davalara o yerde görevlendirilecek mahkeme tarafından, temsilci üyeler alınmaksızın, bu kanundaki esas ve usullere göre bakılır.

Fiili ve hukuki imkansızlıklar dolayısıyla iş mahkemesinin toplu olarak görevini yapamadığı hallerde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Ek fıkra: 2/7/2012-6352/39 md.) Birden fazla iş mahkemesi bulunan yerlerde, sosyal güvenlik hukukundan kaynaklanan davaların görüleceği iş mahkemeleri, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir." denilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; davacının, davalı idareye verdiği ve tek taraflı olarak imzaladığı bir taahhütnameye istinaden, Ankara Büyükşehir Belediyesi Eğitim ve Kültür Dairesi Başkanlığı bünyesinde düzenlenen Meslek Edindirme Kurslarında usta eğitici sıfatıyla çalıştığı anlaşılmıştır.

Somut durum dikkate alındığında, davacının; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda tanımlanan şekliyle, memur, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçi kapsamında bulunmadığı; idareye verdiği bir taahhütnameye istinaden, idareyle arasında bir hizmet ilişkisi kurulduğu; taahhütnamede, ek ders ücretinin hesaplanmasında 657 sayılı Kanununun 176. maddesinden esinlenmiş olunmasının, davacının kamu personeli statüsünde değerlendirilmesi için yeterli olamayacağı gibi, taahhütnameyi de idari sözleşme haline getirmeyeceği; dolayısıyla, taahhütnameyle kurulan ilişkinin, daha ziyade Türk Borçlar Kanununda tanımını bulan hizmet sözleşmesi niteliğinde olduğunun kabulünde zorunluluk bulunmaktadır.

Buna göre; davacının statüsü dikkate alındığında ve iş mevzuatından kaynaklanan talepleri gözetildiğinde; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır

Açıklanan nedenlerle, Ankara 7. İdare Mahkemesince yapılan başvurunun kabulü ile, Ankara 4. İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 7.İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile, Ankara 4.İş Mahkemesinin 01.03.2013 gün ve E:2012/1016, K:2013/292 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 5.5.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Eyüp Sabri BAYDAR	Ali ÇOLAK	Sıddık YILDIZ

Üye	Üye	Üye
Nurdane TOPUZ	Ayhan AKARSU	Mehmet AKBULUT